

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 19. júla 2012*

„Odvolanie — Hospodárska súťaž — Kartely — Španielsky trh nákupu a prvotného spracovania surového tabaku — Určenie cien a rozdelenie trhu — Porušenie článku 81 ES — Pripísateľnosť protiprávneho správania dcérskych spoločností ich materským spoločnostiam — Prezumpcia neviný — Právo na obranu — Povinnosť odôvodnenia — Rovnosť zaobchádzania“

V spojených veciach C-628/10 P a C-14/11 P,

ktorých predmetom sú dve odvolania podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 28. decembra 2010 a 7. januára 2011,

Alliance One International Inc., predtým Standard Commercial Corp., so sídlom v Danville (Spojené štáty),

Standard Commercial Tobacco Co. Inc., so sídlom vo Wilsons (Spojené štáty),

v zastúpení: M. Odriozola Alén a A. João Vide, abogados,

odvolateľky,

ďalší účastníci konania:

Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd., so sídlom vo Vaduze (Lichtenštajnsko),

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

Európska komisia, v zastúpení: F. Castillo de la Torre, E. Gippini Fournier a R. Sauer, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

a

Európska komisia, v zastúpení: F. Castillo de la Torre, E. Gippini Fournier a R. Sauer, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Alliance One International Inc.,

* Jazyk konania: angličtina.

Standard Commercial Tobacco Co. Inc.,

Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd,

v zastúpení: M. Odriozola Alén a A. João Vide, abogados,

žalobkyne v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr A. Tizzano, J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, M. Safjan a A. Prechal, sudcovia K. Schiemann, E. Juhász, G. Arestis, A. Arabadžiev (spravodajca), D. Šváby, M. Berger a E. Jarašiūnas,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 16. novembra 2011,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 12. januára 2012,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním (C-628/10 P) sa spoločnosti Alliance One International Inc. (ďalej len „AOI“), predtým Standard Commercial Corp. (ďalej len „SCC“), a Standard Commercial Tobacco Co. Inc. (ďalej len „SCTC“) domáhajú na jednej strane zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 27. októbra 2010, Alliance One International a i./Komisia (T-24/05, Zb. s. II-5329, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým uvedený súd zamietol ich návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2004) 4030 v konečnom znení z 20. októbra 2004 týkajúceho sa konania o uplatnení článku 81 ods. 1 [ES] (vec COMP/C.38.238/B.2 - Surový tabak – Španielsko) (ďalej len „sporné rozhodnutie“), a na druhej strane zrušenia tohto rozhodnutia v rozsahu, v akom sa ich týka, ako aj zníženia pokuty, ktorá im bola uložená uvedeným rozhodnutím.
- 2 Svojím odvolaním (C-14/11 P) sa Európska komisia domáha na jednej strane zrušenia napadnutého rozsudku v rozsahu, v akom ním bolo zrušené sporné rozhodnutie v časti, ktorá sa týkala spoločnosti Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd (ďalej len „TCLT“), a na druhej strane zamietnutia žaloby, ktorú táto spoločnosť podala na Všeobecný súd.

I – Okolnosti predchádzajúce sporu

- 3 Skutkové okolnosti, ktoré viedli k tomuto sporu, ako sú uvedené v bodoch 1 až 40 napadnutého rozsudku, možno zhrnúť v nasledujúcich bodoch.
- 4 Spoločnosti World Wide Tobacco España SA (ďalej len „WWTE“), Agroexpansión SA (ďalej len „Agroexpansión“) a Tabacos Españoles SL (ďalej len „Taes“) sú tromi zo štyroch podnikov zaoberajúcich sa prvotným spracovaním surového tabaku v Španielsku (tieto štyri podniky spolu ďalej len „spracovatelia“).

- 5 Od roku 1995 do 5. mája 1998 mala na základnom imaní WWTE dvojtretinový podiel TCLT, 100 % dcérska spoločnosť SCTC, ktorá bola sama 100 % dcérskou spoločnosťou SCC (teraz AOI). Podiel zodpovedajúci zostávajúcej tretine vlastnil prezident WWTE a jeho dvaja rodinní príslušníci.
- 6 Dňa 5. mája 1998 zvýšila TCLT svoju účasť na základnom imaní spoločnosti WWTE na 86,94 %, zvyšnú časť akcií vlastnila sama WWTE (9,73 %) a jedna fyzická osoba (3,33 %). V októbri 1998 WWTE nadobudla akcie tejto fyzickej osoby a SCC nadobudla 0,04 % priamy podiel na základnom imaní WWTE. V máji 1999 mala TCLT 89,64 % a SCC 0,05 % podiel na základnom imaní WWTE a zvyšnú časť akcií vlastnila sama WWTE.
- 7 Agroexpansió n patrí do holdingu, na čele ktorého stojí spoločnosť Dimon Inc. Táto posledná menovaná spoločnosť vlastní prostredníctvom svojej 100 % dcérskej spoločnosti Intabex Netherlands BV (ďalej len „Intabex“) všetky akcie Agroexpansió n.
- 8 Všetky akcie spoločností Taes a Deltafina SpA (ďalej len „Deltafina“), ktorá je talianskou spoločnosťou, ktorej hlavným predmetom činnosti je prvotné spracovanie surového tabaku v Taliansku a obchodovanie so spracovaným tabakom, vlastní spoločnosť Universal Leaf Tobacco Co. Inc. (ďalej len „Universal Leaf“). Táto posledná menovaná spoločnosť je 100 % dcérskou spoločnosťou americkej spoločnosti Universal Corp. (ďalej len „Universal“).
- 9 V dňoch 3. a 4. októbra 2001 Komisia podnikla šetrenia na základe článku 14 nariadenia Rady č. 17 zo 6. februára 1962, prvého nariadenia implementujúceho článku [81 ES] a [82 ES] (Ú. v. ES 1962, 13, s. 204; Mim. vyd. 08/001, s. 3) najmä v priestoroch WWTE, aby preverila informácie, podľa ktorých sa španielski spracovatelia a výrobcovia surového tabaku dopustili porušenií článku 81 ES.
- 10 Dňa 11. decembra 2003 Komisia prijala oznámenie o výhradách, ktoré zaslala dvadsiatim podnikom a združeniam, vrátane SCTC a SCC.
- 11 Dňa 20. októbra 2004 Komisia prijala sporné rozhodnutie, ktoré sa týka najmä horizontálneho kartelu uzavretého a vykonávaného na španielskom trhu surového tabaku spracovateľmi a spoločnosťou Deltafina.
- 12 Podľa zistení Komisie bolo cieľom tohto kartelu stanovovať každoročne počas obdobia rokov 1996 až 2001 priemernú dodaciu cenu pre každú odrodu surového tabaku bez ohľadu na kvalitu a rozdeľovať množstvá každej odrody surového tabaku, ktoré mohol každý spracovateľ nakúpiť od výrobcov. Od roku 1999 do roku 2001 si spracovatelia a spoločnosť Deltafina dohodli tiež cenové rozpätia podľa stupňa kvality každej odrody surového tabaku, ako aj priemerné minimálne ceny podľa výrobcu a skupiny výrobcov.
- 13 V spornom rozhodnutí Komisia uviedla, že uvedený kartel predstavuje jediné a nepretržité porušenie článku 81 ods. 1 ES, zodpovednosť za kartel pripísala najmä spoločnosti Deltafina a spracovateľom, nariadila týmto podnikom, aby okamžite ukončili toto porušenie a aby sa v budúcnosti zdržali akéhokoľvek obmedzujúceho postupu s rovnakým alebo podobným cieľom alebo účinkom a navyše uložila nasledujúce pokuty, t. j. 108 000 eur spoločnosti Taes, 1 822 500 eur spoločnosti WWTE, 2 592 000 eur spoločnosti Agroexpansió n a 11 880 000 eur spoločnosti Deltafina.
- 14 Zo sporného rozhodnutia tiež vyplýva, že tri materské spoločnosti WWTE sú solidárne zodpovedné za zaplatenie pokuty uloženej tejto poslednej uvedenej spoločnosti a že Dimon Inc. je solidárne zodpovedná za zaplatenie pokuty uloženej spoločnosti Agroexpansió n. Naproti tomu Intabex nebola určená za zodpovednú za zaplatenie pokuty uloženej spoločnosti Agroexpansió n a nebola ani potvrdená solidárna zodpovednosť spoločností Universal a Universal Leaf za pokuty uložené spoločnostiam Taes a Deltafina.

- 15 V súvislosti s osobami, ktorým bolo určené sporné rozhodnutie, Komisia v odôvodneniach 375 a 376 sporného rozhodnutia uviedla:
- „(375) V danom prípade sú traja zo štyroch španielskych spracovateľov kontrolovaní (100 % a 90 %) medzinárodnými americkými spoločnosťami. Okrem iného existujú ďalšie skutkové okolnosti potvrdzujúce domnienku, že konanie Agroexpansi3n a WWTE musí byt pripísané ich materským spoločnostiam. V takom prípade sa obidve spoločnosti, materská spoločnosť aj jej dcérska spoločnosť, musia považovať za solidárne zodpovedné za porušenia konštatované v tomto rozhodnutí.
- (376) [Naopak], po zaslaní oznámenia o výhradách a vypočutí účastníkov konania sa ukázalo, že dôkazy obsiahnuté v spise nemôžu odôvodniť obdobný záver, pokiaľ ide o účasť Universal... a Universal Leaf... v spoločnostiach Taes a Deltafina. V skutočnosti [okrem] väzby medzi materskými a dcérskymi spoločnosťami neobsahoval spis žiadne informácie o materiálnej účasti spoločností Universal... a Universal Leaf... na skutočnostiach preskúmaných v tomto rozhodnutí. Nie je preto namieste, aby im bolo určené rozhodnutie v tejto veci. Rovnaký záver by sa mal tým viac vzťahovať na spoločnosť Intabex..., keďže jej 100 % účasť v Agroexpansi3n je výsostne finančná.“
- 16 Pokiaľ ide osobitne o WWTE, Komisia vzhľadom na okolnosti uvedené v bodoch 5 a 6 tohto rozsudku rozlišovala dve obdobia. Prvé trvalo od roku 1995 do 4. mája 1998 (ďalej len „prvé obdobie“) a druhé od 5. mája 1998 do dňa prijatia sporného rozhodnutia (ďalej len „druhé obdobie“).
- 17 Pokiaľ ide o prvé obdobie, Komisia v odôvodneniach 391 a 392 sporného rozhodnutia a na základe série dôkazov uvedených predovšetkým v odôvodneniach 388 až 390 uvedeného rozhodnutia usúdila, že WWTE bola pod spoločnou kontrolou SCC, prostredníctvom spoločností SCTC a TCLT, a prezidenta WWTE a jeho rodiny, že SCC a/alebo jej dcérske spoločnosti vykonávali rozhodujúci vplyv na správanie WWTE a že SCC uplatňovala určité mechanizmy, ktoré jej spoločne umožňovali byt informovanou o činnostiach WWTE a tak skutočne kontrolovať jej obchodnú politiku.
- 18 Pokiaľ ide o druhé obdobie, Komisia v odôvodneniach 397 a 400 sporného rozhodnutia na základe série dôkazov uvedených predovšetkým v odôvodneniach 393 až 398 tohto rozhodnutia dospela k záveru, že SCC mala výlučnú kontrolu nad WWTE, či už priamo alebo prostredníctvom spoločností SCTC a TCLT, že tvrdenia uvedené spoločnosťou SCC v odpovedi na oznámenie o výhradách neodôvodňujú v tejto súvislosti iný záver, že SCC a/alebo jej dcérske spoločnosti SCTC a TCLT vykonávali rozhodujúci vplyv na obchodnú politiku WWTE a že preto musia byt solidárne zodpovedné za vytýkané protisúťažné praktiky.

II – Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 19 Podaním doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 21. januára 2005 podali AOI, SCTC a TCLT žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom sa ich týka.
- 20 Na podporu svojej žaloby AOI, SCTC a TCLT uviedli dva žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod bol založený na porušení článku 81 ods. 1 ES a článku 23 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 [ES] a 82 [ES] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim vyd. 08/002, s. 205) a subsidiárne na nedostatočnom odôvodnení sporného rozhodnutia. Svojím druhým žalobným dôvodom žalobkyne namietali porušenie zásady rovnosti zaobchádzania.
- 21 Všeobecný súd, ktorý sa rozhodol preskúmať tieto dva žalobné dôvody spoločne, najprv zamietol druhú časť prvého žalobného dôvodu založenú na nedostatočnom odôvodnení sporného rozhodnutia ako nedôvodnú.

- 22 Všeobecný súd potom zamietol druhý žalobný dôvod založený na porušení zásady rovnosti zaobchádzania, keďže usúdil, že Komisia pri rozhodovaní, či je namieste pripísať materským spoločnostiam zodpovednosť za porušenia, ktorých sa dopustili ich dcérske spoločnosti, uplatnila voči všetkým materským spoločnostiam rovnaké zásady. Konkrétne usúdil, že sa nepreukázalo, že táto inštitúcia v tejto súvislosti rozdielne posudzovala na jednej strane situáciu SCC a SCTC a na druhej strane situáciu spoločností Universal, Universal Leaf alebo Intabex.
- 23 Toto posúdenie vychádza najmä z nasledujúcich úvah uvedených v bodoch 155 až 157 napadnutého rozsudku:
- „155 Pokiaľ ide o prípad, keď materská spoločnosť vlastní podiel zodpovedajúci celému základnému imaniu dcérskej spoločnosti, ktorá sa dopustila porušenia pravidiel Spoločenstva týkajúcich sa hospodárskej súťaže, Komisia pri preukazovaní skutočnosti, že materská spoločnosť skutočne vykonáva rozhodujúci vplyv na obchodnú politiku dcérskej spoločnosti, z opatrnosti nepochybne nevychádzala len z domnienky ustálenej judikatúrou..., ale rovnako zohľadnila aj ďalšie skutkové dôkazy, ktoré takéto vykonávanie potvrdzovali. Tým, že takto postupovala, však Komisia len zvýšila úroveň dôkazov vyžadovaných na to, aby mohla rozhodnúť, že bola splnená podmienka týkajúca sa skutočného výkonu rozhodujúceho vplyvu...
- 156 ...ak v prípade porušenia zahŕňajúceho viacero rozličných spoločností uplatňuje Komisia v rámci určenom judikatúrou určitý postup na rozhodnutie, či je namieste vyvodzovať zodpovednosť tak voči dcérskym spoločnostiam, ktoré sa fyzicky dopustili tohto porušenia, ako aj voči ich materským spoločnostiam, musí s výnimkou osobitných okolností vychádzať pri rozhodovaní v prípade všetkých spoločností z rovnakých kritérií.
- 157 Komisia je povinná dodržiavať zásadu rovnosti zaobchádzania, ktorá podľa ustálenej judikatúry vyžaduje, aby sa v porovnateľných situáciách nepostupovalo rozdielne a v rozdielnych rovnako, ak takéto postup nie je objektívne odôvodnený...“
- 24 Vo vzťahu k prvej časti prvého žalobného dôvodu Všeobecný súd konštatoval, že pokiaľ ide o prvé obdobie v bode 194 napadnutého rozsudku a pokiaľ ide o druhé obdobie v jeho bode 217, Komisia z právneho hľadiska dostatočne preukázala, že SCC a SCTC skutočne vykonávali rozhodujúci vplyv na správanie spoločnosti WWTE.
- 25 Naproti tomu v bodoch 195 až 197, ako aj 218 a 219 napadnutého rozsudku Všeobecný súd uviedol, že pokiaľ ide o prvé aj druhé obdobie, nijaký z dôkazov uvedených Komisiou v spornom rozhodnutí neumožňuje vyvodiť záver, že TCLT vykonávala rozhodujúci vplyv na správanie WWTE, a že Komisia preto nemala dôvod pripísať TCLT protiprávne konanie WWTE, ani voči nej vyvodiť solidárnu zodpovednosť za zaplatenie pokuty.
- 26 Všeobecný súd v bode 218 napadnutého rozsudku predovšetkým uviedol, že Komisia nemala vychádzať len zo samotnej skutočnosti, že TCLT mala podiel zodpovedajúci takmer celému základnému imaniu WWTE, pretože TCLT tým bola diskriminovaná v porovnaní so spoločnosťami Intabex, Universal aj Universal Leaf.
- 27 Napokon v bodoch 220 až 229 napadnutého rozsudku Všeobecný súd odmietol tvrdenia, ktoré uviedli žalobkyne, aby preukázali, že v období, keď dochádzalo k porušeniu, konala WWTE na trhu samostatne. V dôsledku toho Všeobecný súd zrušil sporné rozhodnutie v rozsahu, v akom sa týkalo TCLT a žalobu vo zvyšnej časti zamietol.

III – Konanie pred Súdny dvorom a návrhy účastníkov konania

- 28 Uznesením predsedu Súdneho dvora zo 14. septembra 2011 boli konania C-628/10 P a C-14/11 P spojené na účely ústnej časti konania a rozsudku.
- 29 Svojím odvolaním AOI a SCTC navrhujú, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok a v rozsahu, v akom sa ich týka, aj sporné rozhodnutie,
 - v dôsledku toho znížil pokutu uloženú týmto rozhodnutím a
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konaní na oboch stupňoch.
- 30 Vo svojom vyjadrení k uvedenému odvolaniu Komisia navrhla jeho zamietnutie a zaviazanie žalobkýň na náhradu trov prvostupňového konania aj konania o odvolaní.
- 31 Svojím odvolaním Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom ním bolo zrušené sporné rozhodnutie v časti, ktorá sa týka TCLT,
 - zamietol žalobu podanú touto spoločnosťou na Súd prvého stupňa a
 - zaviazal TCLT na náhradu trov konaní na oboch stupňoch.
- 32 Vo svojich vyjadreniach k uvedenému odvolaniu AOI, SCTC a TCLT navrhli jeho zamietnutie a zaviazanie Komisie na náhradu trov prvostupňového konania aj konania o odvolaní.

IV – O odvolaniach

- 33 Ako prvé treba preskúmať odvolanie podané Komisiou.

A – O odvolaní Komisie

- 34 Komisia uvádza štyri odvolacie dôvody na podporu svojho odvolania. Prvý a štvrtý odvolací dôvod sú založené na nesprávnom uplatňovaní zásady rovnosti zaobchádzania. Svojím druhým odvolacím dôvodom uvádza nesprávne právne posúdenie pri určení právneho kritéria, ktoré definuje zodpovednosť materských spoločností. Tretí odvolací dôvod spočíva v tvrdení, že Všeobecný súd porušil právo na kontradiktórne konanie a podal nesprávny výklad povinnosti odôvodnenia.
- 35 Prvý a druhý odvolací dôvod treba preskúmať spoločne.

1. O prvom a druhom odvolacom dôvode

a) Argumentácia účastníkov konania

- 36 Svojím prvým odvolacím dôvodom Komisia v prvom rade tvrdí, že Všeobecný súd nezohľadnil skutočnosť, že zásada rovnosti zaobchádzania musí byť v súlade so zásadou zákonnosti, v dôsledku čoho sa nikto nemôže vo svoj prospech dovoľávať protiprávnosti, ku ktorej došlo v prospech inej osoby. Preto ak podnik porušil článok 81 ES, nemal by uniknúť sankcii z dôvodu, že iným podnikom, ktoré sa nachádzali v podobnej situácii, nebola uložená nijaká pokuta.

- 37 V druhom rade Komisia uvádza, že tieto tvrdenia predložila už Všeobecnému súdu, a domnieva sa, že vzhľadom na to, že napadnutý rozsudok ich neuvádza, je postihnutý nedostatočným odôvodnením.
- 38 V treťom rade Komisia tvrdí, že o spoločnosti TCLT ako materskej spoločnosti, ktorá mala obchodný podiel zodpovedajúci takmer celému základnému imaniu spoločnosti WWTE, bolo možné sa domnievať, že vykonávala v tejto spoločnosti rozhodujúci vplyv, a Všeobecný súd nekonštatoval, že TCLT vyvrátila túto domnienku, ani sa o to nepokúsil.
- 39 Vo štvrtom rade Komisia tvrdí, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď usúdil, že TCLT sa musela vyhnúť akejkolvek zodpovednosti z dôvodu, že voči iným spoločnostiam nachádzajúcim sa údajne v podobnej situácii nebola vyodená zodpovednosť. Predovšetkým sa domnieva, že odôvodnenie 384 sporného rozhodnutia, na ktoré sa odvolával Všeobecný súd, znamená, že uplatňovanie zásady rovnosti zaobchádzania vychádza z predpokladu, že spoločnosti sa nachádzajú v podobnej situácii, čo v prejednávanej veci neplatilo.
- 40 Svojím druhým odvolacím dôvodom Komisia tvrdí, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keďže pri určitých podnikoch dospel k záveru, že skutočný výkon rozhodujúceho vplyvu vychádzal z „dvojakeho základu“ a nie výlučne z domnienky potvrdenej judikatúrou, ako je tá, ktorá bola spoločná pre všetky osoby, ktorým bolo určené sporné rozhodnutie. Keďže jediným uplatniteľným kritériom bolo to, ktoré bolo stanovené judikatúrou, Komisia nemohla zvýšiť úroveň dôkazov vyžadovaných v tejto oblasti, ani zväzovať takýmto prístupom Všeobecný súd pri jeho právnom posúdení.
- 41 Vzhľadom na to, že je splnené právne kritérium stanovené judikatúrou, podľa Komisie nie je podstatné, či poskytla alebo neposkytla ďalšie indície, aby z dôvodu opatrnosti posilnila záver, ku ktorému dospela, keďže tieto indície sa v každom prípade nemenia na záväznú právnu kritérium na posúdenie skutočného výkonu rozhodujúceho vplyvu materskej spoločnosti na správanie jej dcérskej spoločnosti.

b) Posúdenie Súdny dvorom

- 42 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry pojem podnik zahŕňa každý subjekt vykonávajúci hospodársku činnosť nezávisle od svojho právneho postavenia a spôsobu svojho financovania. Pod týmto pojmom treba rozumieť hospodársku jednotku, aj keď je táto hospodárska jednotka z právneho hľadiska zložená z viacerých fyzických alebo právnických osôb. Ak takýto hospodársky subjekt porušuje pravidlá hospodárskej súťaže, podľa zásady osobnej zodpovednosti za toto porušovanie zodpovedá (rozsudky z 20. januára 2011, General Química a i./Komisia, C-90/09 P, Zb. s. I-1, body 34 až 36 a citovaná judikatúra, ako aj z 29. septembra 2011, Elf Aquitaine/Komisnia, C-521/09 P, Zb. s. I-8947, bod 53).
- 43 Konkrétne, správanie dcérskej spoločnosti môže byť pripísané materskej spoločnosti najmä vtedy, keď dcérska spoločnosť napriek tomu, že má vlastnú právnu subjektivitu, neurčuje svoje správanie na trhu nezávisle, ale v podstate uplatňuje pokyny, ktoré jej dala materská spoločnosť, najmä vzhľadom na hospodárske, organizačné a právne väzby medzi týmito dvoma právnymi subjektmi (rozsudky z 10. septembra 2009, Akzo Nobel a i./Komisia, C-97/08 P, Zb. s. I-8237, bod 58; Elf Aquitaine/Komisnia, už citovaný, bod 54, ako aj z 29. septembra 2011, Arkema/Komisnia, C-520/09 P, Zb. s. I-8901, bod 38).
- 44 V takejto situácii, keď sú materská spoločnosť a dcérska spoločnosť súčasťou tej istej hospodárskej jednotky a tvoria tak jeden podnik v zmysle článku 81 ES, môže totiž Komisia adresovať rozhodnutie, ktorým sa ukladajú pokuty, materskej spoločnosti bez toho, aby bolo potrebné preukázať jej osobnú účasť na porušení (pozri rozsudky Akzo Nobel a i./Komisia, už citovaný, bod 59; General Química a i./Komisia, už citovaný, bod 38, ako aj Elf Aquitaine/Komisnia, už citovaný, bod 55).

- 45 Na zistenie, či dcérska spoločnosť určuje svoje správanie na trhu nezávisle, je Komisia v zásade povinná vziať do úvahy všetky relevantné okolnosti súvisiace s hospodárskymi, organizačnými a právnymi väzbami, ktoré spájajú dcérsku spoločnosť s materskou spoločnosťou a ktoré sa môžu z prípadu na prípad meniť, a preto nemôžu byť predmetom vyčerpávajúceho vymedzenia (pozri v tomto zmysle rozsudky Akzo Nobel a i./Komisia, už citovaný, body 73 a 74, ako aj Elf Aquitaine/Komisnia, už citovaný, bod 58).
- 46 Súdny dvor spresnil, že v konkrétnom prípade, keď materská spoločnosť vlastní obchodný podiel zodpovedajúci 100 % základného imania dcérskej spoločnosti, ktorá sa dopustila porušenia pravidiel Únie v oblasti hospodárskej súťaže, jednak táto materská spoločnosť môže vykonávať rozhodujúci vplyv na správanie tejto dcérskej spoločnosti a jednak existuje vyvrátiteľná domnienka, že táto materská spoločnosť skutočne vykonáva takýto vplyv (rozsudky z 29. marca 2011, ArcelorMittal Luxembourg/Komisnia a Komisia/ArcelorMittal Luxembourg a i., C-201/09 P a C-216/09 P, Zb. s. I-2239, bod 97, ako aj Elf Aquitaine/Komisnia, už citovaný, bod 56).
- 47 Na domnienku, že materská spoločnosť skutočne vykonáva rozhodujúci vplyv na obchodnú politiku dcérskej spoločnosti, za týchto podmienok postačuje, ak Komisia preukáže, že vlastní podiel zodpovedajúci celému základnému imaniu tejto dcérskej spoločnosti. V dôsledku toho môže Komisia voči materskej spoločnosti vyvodit' solidárnu zodpovednosť za zaplatenie pokuty, ktorá bola uložená dcérskej spoločnosti, ibaže by táto materská spoločnosť, ktorej prináleží vyvrátenie tejto domnienky, predložila dostatočné dôkazy, ktoré preukazujú, že jej dcérska spoločnosť sa na trhu správa nezávisle (rozsudky Akzo Nobel a i./Komisia, už citovaný, bod 61; Elf Aquitaine/Komisnia, už citovaný, bod 57, ako aj Arkema/Komisnia, už citovaný, bod 41).
- 48 Na úvod treba zdôrazniť, že domnienka stanovená judikatúrou uvedenou v bodoch 46 a 47 tohto rozsudku je vyvrátiteľná.
- 49 Z tejto judikatúry navyše nevyplýva, že Komisia je povinná vychádzať výlučne z uvedenej domnienky. Tejto inštitúcii totiž nič nebráni preukázať skutočný výkon rozhodujúceho vplyvu materskej spoločnosti na svoju dcérsku spoločnosť prostredníctvom iných dôkazov alebo kombináciou takýchto dôkazov a uvedenej domnienky.
- 50 Ako Všeobecný súd konštatoval v bodoch 134 až 147 napadnutého rozsudku, v prejednávanej veci zo sporného rozhodnutia vyplýva a Komisia počas prvostupňového konania potvrdila, že táto inštitúcia sa pri posudzovaní skutočného výkonu rozhodujúceho vplyvu materských spoločností v dcérskych spoločnostiach rozhodla vyvodzovať voči materským spoločnostiam zodpovednosť len vtedy, ak dôkazy potvrdzujú domnienku skutočného výkonu rozhodujúceho vplyvu na dcérske spoločnosti, ktorá vyplýva z ovládania celého základného imania týchto dcérskych spoločností materskými spoločnosťami (metóda nazvaná metódou „dvojakého základu“), a ak sa preto vzdala vyvodzovania zodpovednosti výlučne na základe domnienky rozhodujúceho vplyvu.
- 51 Okrem toho je nesporné, že tento prístup bol motivovaný skutočnosťou, že v čase prijatia sporného rozhodnutia mala Komisia vzhľadom na stav judikatúry v tom období pochybnosti o otázke, či ovládanie obchodného podielu zodpovedajúceho celému základnému imaniu dcérskej spoločnosti zo strany materskej spoločnosti samo osebe umožňuje nastolenie domnienky, aj keď nebola vyvrátená, a či tak uvedené ovládanie postačuje na preukázanie skutočného výkonu rozhodujúceho vplyvu materskou spoločnosťou v jej dcérskej spoločnosti.
- 52 V dôsledku toho treba na jednej strane konštatovať, že Komisia sa správne rozhodla prijať na určenie zodpovednosti príslušných materských spoločností jednu z metód, z ktorých mohla vzhľadom na konštatovanie uvedené v bode 49 tohto rozsudku oprávnene vychádzať, aby posúdila existenciu takéhoto rozhodujúceho vplyvu.

- 53 Na druhej strane, Všeobecný súd v bode 155 napadnutého rozsudku správne konštatoval, že voľbou tejto metódy si Komisia pri posudzovaní pripísateľnosti kartelu, o ktorý išlo, materským spoločnostiam sama stanovila dôkazné bremeno v súvislosti so skutočným výkonom rozhodujúceho vplyvu, ktoré bolo prísnejšie ako to, ktoré by sa v zásade považovalo za dostatočné vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bodoch 46 a 47 tohto rozsudku.
- 54 V bodoch 195 až 197, ako aj 218 a 219 napadnutého rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že nijaký z dôkazov uvedených v spornom rozhodnutí nemohol potvrdiť domnienku skutočného výkonu rozhodujúceho vplyvu spoločnosti TCLT v spoločnosti WWTE a že neexistencia takýchto dôkazov viedla Komisiu k tomu, že v súlade so zvolenou metódou nevyvodila zodpovednosť materských spoločností Intabex, Universal a Universal Leaf.
- 55 Na základe týchto zistení Všeobecný súd rozhodol, že Komisia nemohla vyvodiť solidárnu zodpovednosť spoločnosti TCLT za zaplatenie pokuty, o ktorú išlo, bez toho, aby s ňou nezaobchádzala diskriminačne v porovnaní so spoločnosťou Intabex, ako aj spoločnosťami Universal a Universal Leaf.
- 56 Treba zdôrazniť, že Komisia vo svojom odvolaní nespochybňuje tieto zistenia. V dôsledku toho nespochybňuje skutočnosť, že uplatňovala zvolenú metódu, t. j. metódu dvojakého základu, na všetky materské spoločnosti, ktorých dcérske spoločnosti sa zúčastnili kartelu, o ktorý išlo, okrem spoločnosti TCLT, vo vzťahu ku ktorej neboli v spornom rozhodnutí splnené kritériá, z ktorých vychádza táto metóda. Z toho vyplýva, že Komisia vyvodila zodpovednosť voči tejto spoločnosti výlučne na základe príslušnej domnienky.
- 57 V bodoch 156 a 157 napadnutého rozsudku Všeobecný súd usúdil, že zásada rovnosti zaobchádzania vyžaduje, aby Komisia pri prijímaní metódy, ako je tá v prejednávanej veci, na určenie, či treba vyvodiť zodpovednosť voči materským spoločnostiam, ktorých dcérske spoločnosti sa zúčastnili kartelu, musí s výnimkou osobitných okolností vychádzať pri všetkých materských spoločnostiach z rovnakých kritérií.
- 58 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že pokiaľ ide o určenie výšky pokuty, uplatnenie rôznych metód výpočtu nemôže viesť k diskriminácii medzi podnikmi, ktoré sa zúčastnili kartelu alebo zosúladeného postupu v rozpore s článkom 81 ods. 1 ES (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. novembra 2000, Weig/Komisia, C-280/98 P, Zb. s. I-9757, body 63 až 68, a Sarrió/Komisia, C-291/98 P, Zb. s. I-9991, body 97 až 100).
- 59 Keďže pripísanie zodpovednosti za porušenie, ktorého sa dopustila dcérska spoločnosť, materskej spoločnosti môže mať v súlade s metódou výpočtu prijatou Komisiou zásadný vplyv na výšku pokuty, ktorá môže byť solidárne uložená týmto spoločnostiam, Všeobecný súd v bode 156 napadnutého rozsudku správne rozhodol, že rovnaká logika sa uplatňuje vtedy, ak Komisia prijíma, pokiaľ ide o kartel a v rámci určenom judikatúrou, osobitnú metódu na určenie zodpovednosti materských spoločností postihovaných za porušenia ich dcérskych spoločností.
- 60 V súvislosti s prejednávanou vecou treba spresniť, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, posúdenie Všeobecného súdu nevychádza len z podobností faktických situácií spoločnosti TCLT na jednej strane a spoločností Intabex, Universal a Universal Leaf na druhej strane, ale tiež z porovnateľnosti situácií uvedených spoločností vzhľadom jednak na úroveň dôkazov, o ktorej sa Komisia domnievala, že ju musí vyžadovať v prípade kartelu, o ktorý išlo, aby preukázala existenciu skutočného výkonu rozhodujúceho vplyvu materských spoločností na dcérske spoločnosti, a jednak na dôkazy uvedené v spornom rozhodnutí.
- 61 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd správne konštatoval existenciu rozdielneho zaobchádzania, ktorá ho viedla k čiastočnému zrušeniu sporného rozhodnutia.

- 62 Na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, požiadavky zásady zákonnosti toto konštatovanie nespochybňujú.
- 63 Ako totiž uviedla generálna advokátka v bode 64 svojich návrhov, keďže Komisia prijala metódu, ktorá bola v súlade s judikatúrou Súdneho dvora týkajúcou sa rozhodujúceho vplyvu, nemohla sa dopustiť nijakej nezákonnosti, v dôsledku čoho zásada zákonnosti v prejednávanej veci nemôže zbaviť Komisiu povinnosti dodržiavať zásadu rovnosti zaobchádzania.
- 64 Napokon pokiaľ ide o údajné nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora povinnosť odôvodnenia rozsudkov, ktorá prináleží Všeobecnému súdu podľa článku 36 a článku 53 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, neukladá Všeobecnému súdu povinnosť vypracovať také odôvodnenie, ktoré by vyčerpávajúcim spôsobom a jednotlivo rozoberalo všetky tvrdenia účastníkov sporu. Odôvodnenie teda môže byť implicitné, ak umožní zúčastneným osobám oboznámiť sa s dôvodmi, ktoré viedli k prijatiu príslušných opatrení, a Súdnemu dvoru poskytnú dostatok podkladov potrebných na uskutočnenie preskúmania v rámci odvolania (rozsudok zo 16. decembra 2010, *AceaElectrabel Produzione/Komisija, C-480/09 P*, Zb. s. I-13355, bod 77 a citovaná judikatúra).
- 65 V prejednávanej veci na jednej strane z bodu 113 napadnutého rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd uviedol argumentáciu predloženú Komisiou v prvostupňovom konaní. Na druhej strane z bodov 156 a 157, ako aj 218 a 219 uvedeného rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd implicitným spôsobom odmietol túto argumentáciu. Usúdil totiž, že vzhľadom na to, že Komisia prijala metódu, ktorá bola v súlade s judikatúrou týkajúcou sa rozhodujúceho vplyvu, nedopustila sa nijakej nezákonnosti, v dôsledku čoho zásada zákonnosti v prejednávanej veci nemôže zbaviť Komisiu povinnosti dodržiavať zásadu rovnosti zaobchádzania.
- 66 Okrem toho, keďže uvedené body napadnutého rozsudku umožňujú dotknutým osobám poznať dôvody, z ktorých uvedený rozsudok vychádza, a Súdnemu dvoru umožňujú mať dostatok podkladov na uskutočnenie jeho preskúmania v rámci tohto odvolania, uvedený rozsudok nie je na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, postihnutý nedostatočným odôvodnením.
- 67 Za týchto podmienok musia byť prvý aj druhý odvolací dôvod, ktoré Komisia uviedla na podporu svojho odvolania, zamietnuté.

2. O treťom odvolacom dôvode Komisie založenom na porušení práva na kontradiktórne konanie a nesprávnom výklade povinnosti odôvodnenia

a) Argumentácia účastníkov konania

- 68 Komisia tvrdí, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 196 napadnutého rozsudku uviedol, že Komisia nebola oprávnená vychádzať z rozdielnych skutkových okolností existujúcich medzi situáciou spoločnosti TCLT na jednej strane a situáciami spoločností Intabex a Universal na druhej strane, lebo nie sú uvedené v spornom rozhodnutí. Komisia sa totiž domnieva, že tieto rozdiely vysvetlila vo svojom vyjadrení k žalobe predloženom pred Všeobecným súdom.
- 69 Komisia sa domnieva, že povinnosť odôvodnenia nevyžaduje odôvodnenie skutočnosti, že sporný akt nebol určený určitým tretím osobám, a uvádza, že nebola povinná vysvetliť v spornom rozhodnutí dôvody, ktoré ju viedli k tomu, že ho neurčila spoločnostiam Intabex a Universal, ani nebola povinná preukázať v tomto rozhodnutí dôvod, prečo sa s týmito spoločnosťami zaobchádzalo údajne rozdielne.

- 70 Komisia zdôrazňuje, že TCLT nenamietala porušenie zásady rovnosti zaobchádzania počas správneho konania, ani počas neho netvrdila, že jej účasť v spoločnosti WWTE je výsostne finančná. V dôsledku toho podľa nej mohla po prvýkrát vyvrátiť tvrdenie založené na údajnej diskriminácii až vo svojom vyjadrení k žalobe pred Všeobecným súdom.
- 71 Za týchto okolností prístup, ktorý zvolil Všeobecný súd, Komisii podľa nej zamedzil brániť sa proti tvrdeniu o diskriminácii. Komisia sa domnieva, že má právo uviesť akúkoľvek okolnosť, ktorú považuje za potrebnú na svoju obranu, ak je tvrdenie uvedené po prvýkrát až pred Všeobecným súdom. Podľa judikatúry podľa nej predovšetkým nie je povinná uviesť vo svojich rozhodnutiach všetky tvrdenia, ktoré by mohla uviesť neskôr pri bránení sa proti dôvodom týkajúcim sa nezákonnosti uvedeným vo vzťahu k jej rozhodnutiam.
- b) Posúdenie Súdny dvorom
- 72 Treba pripomenúť, že odôvodnenie vyžadované článkom 296 ZFEÚ musí byť prispôbené povahe dotknutého aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, aby sa dotknutým osobám umožnilo pochopiť dôvody prijatia opatrenia a príslušnému súdu preskúmať toto opatrenie (rozsudok Elf Aquitaine/Komisia, už citovaný, bod 147).
- 73 V rámci individuálnych rozhodnutí z ustálenej judikatúry Súdneho dvora tiež vyplýva, že povinnosť odôvodniť individuálne rozhodnutie má za cieľ, okrem snahy umožniť preskúmanie súdom, poskytnúť dotknutej osobe dostatok údajov, aby prípadne zistila, či rozhodnutie obsahuje vadu, na základe ktorej možno spochybníť jeho platnosť (rozsudok Elf Aquitaine/Komisia, už citovaný, bod 148).
- 74 Odôvodnenie teda v zásade musí byť oznámené dotknutej osobe v rovnakom čase ako rozhodnutie, ktoré jej spôsobuje ujmu. Chýbajúce odôvodnenie nemožno ospravedlniť skutočnosťou, že dotknutá osoba sa s dôvodmi rozhodnutia oboznámi počas konania pred súdmi Únie (rozsudok Elf Aquitaine/Komisia, už citovaný, bod 149 a citovaná judikatúra).
- 75 Konkrétne, pokiaľ sa rozhodnutie o uplatnení pravidiel Únie v oblasti práva hospodárskej súťaže týka viacerých osôb a ide o pripísateľnosť porušenia, musí obsahovať dostatočné odôvodnenie vo vzťahu ku každej z osôb, ktorým je určené, najmä vo vzťahu k tým, ktoré podľa tohto rozhodnutia musia niesť zodpovednosť za toto porušenie. Také rozhodnutie tak v podstate musí v súvislosti s materskou spoločnosťou považovanou za zodpovednú za protiprávne konanie jej dcérskej spoločnosti obsahovať podrobné uvedenie dôvodov, ktoré môžu odôvodniť pripísateľnosť porušenia tejto spoločnosti.
- 76 V prejednávanej veci treba pripomenúť, že Všeobecný súd najprv konštatoval, že ako vyplýva zo sporného rozhodnutia, Komisia sa rozhodla vyvodzovať voči dotknutým materským spoločnostiam zodpovednosť len vtedy, ak dostatočné dôkazy potvrdzujú v každom jednotlivom prípade domnienku skutočného výkonu rozhodujúceho vplyvu, ktorá vyplýva z vlastníctva obchodného podielu zodpovedajúceho celému základnému imaniu príslušných dcérskejších spoločností, následne, že pokiaľ ide o TCLT, uvedené rozhodnutie neuvádza nijaký dôkaz potvrdzujúci túto domnienku, a napokon, že neexistencia takýchto dôkazov viedla Komisiu k tomu, aby nevyvodila zodpovednosť voči materským spoločnostiam Intabex, Universal a Universal Leaf.
- 77 Všeobecný súd tak tým, že v bode 196 napadnutého rozsudku uviedol, že okolnosť, ktorú Komisia po prvýkrát uviedla vo svojom vyjadrení k žalobe, sa nesmie zohľadniť, nevychádzal z nesprávneho právneho posúdenia.
- 78 Okrem toho, Všeobecný súd týmto uplatňovaním relevantnej judikatúry neuložil Komisii povinnosť odôvodniť skutočnosť, že sporné rozhodnutie nebolo určené určitým tretím osobám, ani uviesť všetky relevantné tvrdenia, ktoré bolo možné uviesť. Všeobecný súd sa totiž v zásade v bode 195 napadnutého rozsudku obmedzil na konštatovanie nedostatočného odôvodnenia sporného rozhodnutia

vzhľadom na kritériá, ktoré si stanovila sama Komisia, ako aj v bode 196 uvedeného rozsudku sa obmedzil na konštatovanie nemožnosti Komisie napraviť takéto pochybenie v priebehu konania pred súdom.

- 79 Všeobecný súd tak správne rozhodol, že práva Komisie na obranu nezahŕňajú jej možnosť brániť zákonnosť sporného rozhodnutia proti tvrdeniam o diskriminácii tak, že počas súdneho konania predloží dôkazy, ktoré majú preukázať zodpovednosť materskej spoločnosti, ale nie sú v tomto rozhodnutí uvedené.
- 80 Z toho vyplýva, že tretí odvolací dôvod, ktorý Komisia uviedla na podporu svojho odvolania, musí byť zamietnutý.

3. O štvrtom odvolacom dôvode Komisie založenom na nesprávnom uplatňovaní zásady rovnosti zaobchádzania

a) Argumentácia účastníkov konania

- 81 Komisia sa domnieva, že na rozdiel od toho, čo uviedol Všeobecný súd, vecné situácie spoločností Universal a Intabex na jednej strane a spoločnosti TCLT na druhej strane nie sú rovnaké, v dôsledku čoho nebolo možné konštatovať porušenie zásady rovnosti zaobchádzania.
- 82 Komisia na jednej strane pripomína, že na rozdiel od spoločnosti Intabex TCLT nebola sprostredkovateľskou spoločnosťou výsostne finančnej povahy, ale hlavným zákazníkom spoločnosti WWTE. Táto okolnosť podľa nej odôvodňuje vychádzanie z domnienky skutočného výkonu rozhodujúceho vplyvu a súčasne konštatovanie, že TCLT túto domnienku nevyvrátila.
- 83 Na druhej strane Komisia tvrdí, že dôvody, ktoré viedli Všeobecný súd k záveru, že Universal sa nachádzala v rovnakej situácii ako TCLT, nie sú v napadnutého rozsudku uvedené. Keďže Všeobecný súd podľa nej neodpovedal na dôvody, ktoré Komisia uviedla, aby odlíšila situáciu spoločnosti TCLT od situácie spoločnosti Universal, napadnutý rozsudok je postihnutý nedostatočným odôvodnením.

b) Posúdenie Súdny dvorom

- 84 Z článku 256 ZFEÚ a článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora vyplýva, že len Všeobecný súd má právomoc jednak zistiť skutkový stav, okrem prípadu, keby vecná nesprávnosť jeho zistení vyplývala z dokumentov v spise, ktoré mu boli predložené, a jednak tento skutkový stav posúdiť. Pokiaľ Všeobecný súd zistil alebo posúdil skutkový stav, Súdny dvor má na základe článku 256 ZFEÚ právomoc preskúmať právnu kvalifikáciu tohto skutkového stavu a právnych následkov, ktoré z neho Všeobecný súd vyvodil (rozsudky zo 6. apríla 2006, General Motors/Komisia, C-551/03 P, Zb. s. I-3173, bod 51, a z 29. marca 2011, ThyssenKrupp Nirosta/Komisia, C-352/09 P, Zb. s. I-2359, bod 179).
- 85 Súdny dvor takisto spresnil, že posúdenie skutkového stavu, s výnimkou prípadu skreslenia dôkazov predložených Všeobecnému súdu, nepredstavuje právnu otázku, ktorá by ako taká podliehala preskúmaniu Súdneho dvora (rozsudky z 18. mája 2006, Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients/Komisia, C-397/03 P, Zb. s. I-4429, bod 85, ako aj ThyssenKrupp Nirosta/Komisia, už citovaný, bod 180).
- 86 Treba však konštatovať, že Komisia v prejednávanej veci svojou argumentáciou týkajúcou sa toho, že vecné situácie spoločností Universal a Intabex na jednej strane a spoločnosti TCLT na druhej strane neboli rovnaké, žiada Súdny dvor, aby preskúmal skutkové posúdenia Všeobecného súdu.

- 87 Navyše ako bolo uvedené v bode 60 tohto rozsudku, posúdenie Všeobecného súdu nevychádza z porovnania vecných situácií uvedených spoločností, ale z porovnateľnosti ich situácie vzhľadom na úroveň dôkazov, o ktorej sa Komisia domnievala, že ju musí vyžadovať, a vzhľadom na dôkazy uvedené v spornom rozhodnutí.
- 88 Okrem iného, ako uviedla generálna advokátka v bode 134 svojich návrhov, výhrada založená na údajnom nedostatočnom odôvodnení, pokiaľ ide o porovnateľnosť príslušných situácií spoločností TCLT a Universal, je neúčinná, keďže napadnutý rozsudok z právneho hľadiska dostatočne vysvetľuje dôvody, ktoré viedli Všeobecný súd k záveru, že TCLT a Intabex boli v podobnej situácii. Keď totiž Všeobecný súd dospel k záveru, že Komisia neopodstatnene zaobchádzala so spoločnosťami TCLT a Intabex rozdielnym spôsobom, z právneho hľadiska už dostatočne preukázal existenciu nerovnosti zaobchádzania, ktorú konštatoval.
- 89 Za týchto okolností nemožno vyhovieť štvrtému odvolaciemu dôvodu, ktorý Komisia uviedla na podporu svojho odvolania, a v dôsledku toho musí byť zamietnuté toto odvolanie ako celok.

B – O odvolaní spoločností AOI a SCTC

- 90 Na podporu svojho odvolania AOI a SCTC uvádzajú tri odvolacie dôvody, z ktorých prvý je založený na porušení článku 81 ods. 1 ES a článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, druhý na porušení článku 48 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, ako aj práv na obranu, a napokon tretí na porušení článku 20 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), ktorý zakotvuje zásadu rovnosti zaobchádzania. V prípade zrušenia AOI a SCTC navrhujú zníženie pokuty, ktorá im bola uložená.
1. O prvom odvolacom dôvode založenom na porušení článku 81 ods. 1 ES a článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003
- 91 Prvý odvolací dôvod sa skladá z dvoch častí, z ktorých prvá je založená na okolnosti, že počas prvého obdobia, t. j. pred 5. májom 1998, materské spoločnosti spoločnosti WWTE nemohli vykonávať rozhodujúci vplyv na svoju dcérsku spoločnosť, a druhá na skutočnosti, že napadnutý rozsudok zbavuje spoločnosti AOI a SCTC určitých základných práv, ktoré majú.
- a) O prvej časti prvého odvolacieho dôvodu založenej na neexistencii rozhodujúceho vplyvu spoločností SCC a SCTC na WWTE
- i) Argumentácia účastníkov konania
- 92 AOI a SCTC v prvom rade vytýkajú Všeobecnému súdu, že potvrdil, že počas prvého obdobia mohli vykonávať rozhodujúci vplyv na správanie spoločnosti WWTE. Počas tohto obdobia mala podľa nich SCC prostredníctvom spoločnosti TCLT obchodný podiel zodpovedajúci len 66 % základného imania spoločnosti WWTE. Rozhodnutia valného zhromaždenia tejto poslednej menovanej spoločnosti však mohli byť prijaté len so súhlasom väčšiny zodpovedajúcej 75 % základného imania.
- 93 AOI a SCTC sa domnievajú, že hoci je pojem rozhodujúci vplyv v zmysle nariadenia Rady č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. EÚ L 24, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 40) negatívne vymedzeným pojmom, ktorý je preto naplnený vtedy, ak má akcionár právo veta, takýto pojem neumožňuje dospieť k záveru o zodpovednosti v zmysle článku 81 ods. 1 ES, ktorý je ustanovením, ktoré podľa nich implikuje, že pripísanie zodpovednosti môže nastať len z dôvodu pozitívnych činností materskej spoločnosti vo vzťahu k jej dcérskym spoločnostiam.

- 94 Okrem iného, AOI a SCTC vytýkajú Všeobecnému súdu, že uviedol, že ak skutočne vykonávali rozhodujúci vplyv na správanie spoločnosti WWTE, nevyhnutne to znamená, že mali možnosť vykonávať takýto vplyv. Tieto dve kritériá, t. j. na jednej strane kritérium schopnosti vykonávať rozhodujúci vplyv a na druhej strane kritérium skutočného výkonu takéhoto vplyvu, sú podľa nich na sebe nezávislé.
- 95 AOI a SCTC zdôrazňujú, že dôkazy predložené Komisiou nepreukázali, že SCC dávala pokyny spoločnosti WWTE, ale len to, že SCC bola informovaná o praktikách, o ktoré išlo. Toto informovanie samo osebe podľa nich nepreukazuje, že SCC vykonávala alebo mohla vykonávať rozhodujúci vplyv na správanie spoločnosti WWTE.
- 96 AOI a SCTC sa napokon domnievajú, že pri chýbajúcom konštatovaní solidárnej zodpovednosti spoločnosti TCLT negatívna a nepriama kontrola spoločnosti WWTE zo strany spoločnosti SCC nepostačovala na to, aby sa tejto spoločnosti pripísala zodpovednosť za správanie spoločnosti WWTE.
- 97 AOI a SCTC v druhom rade tvrdia, že Všeobecný súd nesprávnym spôsobom uplatnil pojem jeden podnik. Keďže WWTE, SCC a jediného akcionára spájali hospodárske, organizačné a právne väzby, jeden podnik by mal podľa nich zahŕňať všetky tieto spoločnosti. Keďže SCC nemohla počas prvého obdobia vykonávať rozhodujúci vplyv na spoločnosť WWTE sama, táto spoločnosť a SCC brané samostatne sa podľa nich nemohli považovať za jednu hospodársku jednotku.
- 98 AOI a SCTC spresňujú, že Komisia neuviedla vplyv, ktorý mohol alebo nemohol vykonávať menšinový akcionár, a že v súvislosti s týmto akcionárom Všeobecný súd nepreveril, či mohol ovplyvňovať WWTE. Podľa nich preto nijaká skutočnosť neodôvodňuje pripísanie výlučnej zodpovednosti za správanie spoločnosti WWTE spoločnosti SCC.
- 99 Komisia navrhuje zamietnutie prvej časti prvého odvolacieho dôvodu. Predovšetkým uvádza, že tvrdenie AOI a SCTC, že v prípade spoločnej kontroly musí byť zodpovednosť za porušenie dcérskej spoločnosti pripísaná obidvom akcionárom vykonávajúcim spoločnú kontrolu, nebolo uvedené v prvostupňovom konaní, a preto sa domnieva, že toto tvrdenie je neprípustné.

ii) Posúdenie Súdny dvorom

- 100 Na úvod, pokiaľ ide o neprípustnosť, ktorej sa dovoľáva Komisia vo vzťahu k tvrdeniu uvedenému zo strany spoločností AOI a SCTC založenému na nesprávnom uplatňovaní pojmu jeden podnik, treba ju odmietnuť, keďže toto tvrdenie možno považovať za rozvinutie tvrdenia, ktoré predtým bolo uvedené pred Všeobecným súdom a ktoré je zohľadnené v bodoch 56 a 57 napadnutého rozsudku.
- 101 Pokiaľ ide o vecnú stránku, Súdny dvor už rozhodol, že výkon spoločnej kontroly dvomi nezávislými materskými spoločnosťami vo vzťahu k ich dcérskej spoločnosti v zásade nebráni tomu, aby Komisia konštatovala existenciu hospodárskej jednotky medzi jednou z týchto materských spoločností a príslušnou dcérskou spoločnosťou, a že to platí rovnako aj vtedy, ak má táto materská spoločnosť menší obchodný podiel v dcérskej spoločnosti ako druhá materská spoločnosť (pozri v tomto zmysle rozsudok AceaElectrabel Produzione/Komisia, už citovaný, bod 64). Keďže je to tak, platí to o to viac v prípade, ak materskú spoločnosť a jej dcérsku spoločnosť, ktorá je sama materskou spoločnosťou spoločnosti, ktorá sa dopustila porušenia, možno považovať za spoločnosti tvoriace hospodársku jednotku spoločne s touto poslednou uvedenou spoločnosťou.
- 102 Okrem toho, ako bolo pripomenuté v bodoch 42 až 44 tohto rozsudku, Komisia môže adresovať rozhodnutie, ktorým sa ukladajú pokuty, materskej spoločnosti dcérskej spoločnosti, ktorá sa podieľala na porušení článku 81 ES, bez toho, aby bolo potrebné preukázať osobnú účasť tejto materskej spoločnosti na porušení, pod podmienkou, že táto materská spoločnosť skutočne vykonáva rozhodujúci vplyv na obchodnú politiku tejto dcérskej spoločnosti.

- 103 Z toho vyplýva, že samotná skutočnosť, že SCC a SCTC vykonávali počas príslušného obdobia iba spoločnú kontrolu nad spoločnosťou WWTE, nebráni konštatovaniu existencie hospodárskej jednotky skladajúcej sa z týchto spoločností, pod podmienkou, že sa preukáže skutočný výkon rozhodujúceho vplyvu na obchodnú politiku spoločnosti WWTE zo strany spoločností SCC a SCTC.
- 104 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Všeobecný súd v bodoch 172 až 193 napadnutého rozsudku podrobne preskúmal dôkazy, z ktorých vychádzala Komisia, pred tým, ako v bode 194 uvedeného rozsudku dospel k záveru, že tieto dôkazy z právneho hľadiska dostatočne preukazujú skutočný výkon takéhoto rozhodujúceho vplyvu.
- 105 Predovšetkým vzhľadom na dôkazy preskúmané v bodoch 182 až 186 napadnutého rozsudku, ktoré sa týkajú vplyvu spoločnosti SCTC vykonávaného na WWTE, odôvodnenia uvedené v bodoch 172 až 194 napadnutého rozsudku jednak nie sú postihnuté nesprávnym právnym posúdením a jednak na rozdiel od toho, čo tvrdia AOI a SCTC, mohli správne viesť Všeobecný súd ku konštatovaniu skutočného výkonu takéhoto rozhodujúceho vplyvu.
- 106 Vzhľadom na to, čo bolo uvedené, treba zamietnuť prvú časť prvého odvolacieho dôvodu odvolania, ktoré podali AOI a SCTC.

b) O druhej časti prvého odvolacieho dôvodu založenej na porušení základných práv

i) Argumentácia účastníkov konania

- 107 AOI a SCTC sa domnievajú, že napadnutý rozsudok porušuje určité z ich základných práv, konkrétne právo na prezumpciu nevinu a zásady zákonnosti a osobnej zodpovednosti za delikty a individualizácie sankcií stanovené v článkoch 48 a 49 Charty. Podľa nich má nadobudnutie platnosti Charty priamy vplyv na prejednávanú vec, keďže uvedené zásady majú od tohto okamihu rovnakú právny silu ako primárne právo.
- 108 AOI a SCTC tvrdia, že v súlade s uvedenými základnými právami je predpokladanie zodpovednosti v zásade zakázané a môže sa pripustiť iba vo výnimočných okolnostiach. Všeobecný súd však podľa nich uplatnil domnienku skutočného výkonu rozhodujúceho vplyvu vyplývajúcu z vlastníctva 100 % akcií dcérskej spoločnosti, pričom v prejednáwanej veci neexistujú výnimočné okolnosti. Pokuty, ktoré im boli uložené, sú podľa nich navyše značné, nie minimálne.
- 109 Komisia sa domnieva, že druhá časť prvého dôvodu uvedená na podporu odvolania je neprípustná, pričom predovšetkým tvrdí, že je založená na nových tvrdeniach.

ii) Posúdenie Súdny dvorom

- 110 Ako správne uviedla Komisia, AOI a SCTC vo svojej žalobe v prvostupňovom konaní nepredložili tvrdenia uvedené v rámci druhej časti prvého odvolacieho dôvodu ich odvolania.
- 111 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že ak by sa účastníkovi konania v konaní pred Súdny dvorom umožnilo po prvýkrát uviesť dôvod, ktorý neuviedol v konaní pred Všeobecným súdom, umožnilo by sa mu tým predložiť Súdny dvor spor v širšom rozsahu, ako bol ten, ktorým sa zaoberal Všeobecný súd. V rámci odvolania je právomoc Súdneho dvora v zásade obmedzená na preskúmanie toho, ako Všeobecný súd posúdil žalobné dôvody, ktoré boli pred ním prejednané (rozsudok AceaElectrabel Produzione/Komisia, už citovaný, bod 113 a citovaná judikatúra).
- 112 V dôsledku toho treba zamietnuť druhú časť prvého odvolacieho dôvodu ako neprípustnú.

113 V každom prípade je argumentácia zhrnutá v bode 108 tohto rozsudku vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bodoch 46 a 47 tohto rozsudku nedôvodná.

114 Prvý odvolací dôvod preto treba zamietnuť ako celok.

2. O druhom odvolacom dôvode spoločností AOI a SCTC založenom na porušení práv na obranu, ako aj článku 48 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu

a) Argumentácia účastníkov konania

115 AOI a SCTC v prvom rade tvrdia, že Všeobecný súd porušil ich práva na obranu tým, že v rozpore s článkom 48 ods. 2 svojho rokovacieho poriadku prevzal nové tvrdenie predložené Komisiou v rámci jej odpovede na písomnú otázku Všeobecného súdu.

116 V uvedenej odpovedi sa totiž Komisia podľa nich vrátila k svojim predchádzajúcim vyhláseniam, podľa ktorých Universal a Universal Leaf počas správneho konania vyvrátili domnienku o skutočnom výkone rozhodujúceho vplyvu vyplývajúcu z vlastníctva 100 % akcií spoločnosti Deltafina a po prvýkrát uviedla, že sa rozhodla nevychádzať len z tejto domnienky, ale preukázať zodpovednosť na dvojakom základe zohľadnením aj ďalších dôkazov, o ktorých tvrdila, že chýbali vo vzťahu k materským spoločnostiam Universal a Universal Leaf. AOI a SCTC však podľa nich nemali možnosť vo svojich písomnostiach odpovedať na tvrdenie vychádzajúce z uvedeného dvojakého základu.

117 V druhom rade, AOI a SCTC zdôrazňujú, že podľa ustálenej judikatúry je Komisia povinná držať sa odôvodnenia uvedeného v spornom rozhodnutí a nemôže ho odôvodňovať *a posteriori* v konaní pred súdom Únie. Takáto požiadavka sa mala *a fortiori* uplatňovať aj na Všeobecný súd.

118 AOI a SCTC uvádzajú, že odôvodnenia 371 až 373 sporného rozhodnutia neobsahujú nijaký odkaz na kritérium dvojakého základu uvedené Všeobecným súdom. Všeobecný súd tak podľa nich určil metódu, ktorú údajne uplatnila Komisia, pričom ju vyvodil *a posteriori* z kontextu uvedeného rozhodnutia. Dôvody, ktoré mohli viesť Komisiu k tomu, aby sa v uvedenom rozhodnutí vyjadrila nejednoznačne, však v každom prípade neoprávňujú Všeobecný súd na to, aby zakrýval nedostatky odôvodnenia Komisie, ani na to, aby podával odôvodnenie *a posteriori*.

119 Komisia sa domnieva, že druhý odvolací dôvod je neprípustný, keďže tvrdenie založené na vade konania pred Všeobecným súdom je prípustné v štádiu odvolania len vtedy, ak táto vada viedla k porušeniu záujmov žalobcu. AOI a SCTC však podľa nej nepreukázali, že ich záujmy boli poškodené. Komisia navyše tvrdí, že tento odvolací dôvod je neúčinný.

b) Posúdenie Súdnym dvorom

120 Na úvod treba odmietnuť argumentáciu, ktorou Komisia tvrdí, že tento odvolací dôvod je neprípustný. Ako uviedla generálna advokátka v bodoch 187 a 188 svojich návrhov, tvrdenia, ktoré uviedli AOI a SCTC, sú založené na porušení práv na obranu. Takéto porušenie, ak by sa potvrdilo, by mohlo viesť k zrušeniu napadnutého rozsudku.

121 Pokiaľ však ide o vecnú stránku, treba hneď konštatovať, že na rozdiel od toho, čo tvrdia AOI a SCTC a ako to vyplýva z bodu 141 a nasledujúcich napadnutého rozsudku, Všeobecný súd nevychádzal pri svojom posúdení z nového tvrdenia predloženého Komisiou počas konania pred súdom, ale zo svojho vlastného výkladu sporného rozhodnutia posudzovaného ako celku. Konkrétne, z bodu 147 uvedeného rozhodnutia vyplýva, že vyhlásenia, ktoré Komisia podala počas konania pred súdom, Všeobecný súd zohľadnil len s cieľom podporiť svoj výklad tohto rozhodnutia.

- 122 V dôsledku toho musí byť na jednej strane odmietnuté tvrdenie, ktoré uviedli AOI a SCTC, že Všeobecný súd nepreskúmal odôvodnenie uvedené v spornom rozhodnutí, ale prevzal nové tvrdenie predložené Komisiou počas konania pred súdom.
- 123 Na druhej strane, tvrdenie spoločností AOI a SCTC založené na porušení článku 48 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu je, ako správne uviedla Komisia, neúčinné. V každom prípade na rozdiel od toho, čo tvrdia, toto ustanovenie nemožno vykladať tak, že jeho cieľom je obmedziť voľnú úvahu Všeobecného súdu, aby nemohol podať daný výklad rozhodnutia z dôvodu, že rovnaký výklad neskôr navrhol niektorý z účastníkov konania. AOI a SCTC mali okrem toho na pojednávaní v prvostupňovom konaní príležitosť zaujať stanovisko k vyhláseniam Komisie.
- 124 Z toho vyplýva, že druhý odvolací dôvod uvedený na podporu odvolania musí byť zamietnutý.

3. O treťom odvolacom dôvode spoločností AOI a SCTC založenom na porušení zásady rovnosti zaobchádzania

a) Argumentácia účastníkov konania

- 125 AOI a SCTC v prvom rade tvrdia, že kritérium založené na dvojakom základe, ktoré prijal Všeobecný súd, aby konštatoval skutočný výkon rozhodujúceho vplyvu a vyvodil preto voči materským spoločnostiam zodpovednosť za správanie ich 100 % ovládaných dcérskych spoločností, vychádza z trojnásobného nesprávneho právneho posúdenia.
- 126 Po prvé, táto metóda podľa nich viedla k diskriminácii medzi spoločnosťami na základe presvedčivosti ich argumentácie v rámci žaloby. Komisia totiž prijatím metódy, ktorá z opatrnosti triedi prípady vyvrátenia príslušnej domnienky podľa dostupnosti dodatočných dôkazov, konala podľa nich špekulatívne a diskriminačne vo vzťahu k spoločnostiam, na ktoré sa vzťahovalo sporné rozhodnutie, oproti tým, ktorých sa uvedené rozhodnutie netýka.
- 127 Po druhé, AOI a SCTC sa domnievajú, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď usúdil, že Komisia zvýšila požadovanú úroveň dôkazov, keďže Všeobecný súd neuviedol, že Komisia podriadila uplatňovanie príslušnej domnienky dodatočným indíciám. Komisia teda podľa nich mohla uplatniť túto domnienku bez toho, aby použila iný základ na odôvodnenie skutočného výkonu rozhodujúceho vplyvu.
- 128 Po tretie, AOI a SCTC uvádzajú, že Komisia v odôvodnení 376 sporného rozhodnutia vylúčila zodpovednosť spoločností Universal a Universal Leaf preto, lebo spis neobsahoval nijakú informáciu o materiálnej účasti týchto spoločností na porušení. Keďže však Komisia nikdy netvrdila, že SCC alebo SCTC sa materiálne podieľali na porušení, ktorého sa dopustila WWTE, a napriek tomu voči nim vyvodila zodpovednosť, uplatnila voči nim odlišné kritériá a v dôsledku toho porušila zásadu rovnosti zaobchádzania.
- 129 V druhom rade AOI a SCTC uvádzajú porušenie zásady rovnosti zaobchádzania pri uplatňovaní metódy týkajúcej sa pripísania zodpovednosti za porušenie.
- 130 Všeobecný súd podľa nich na jednej strane nepreskúmal, či Deltafina, Universal a Universal Leaf tvorili jednu hospodársku jednotku. Preto podľa spoločností AOI a SCTC Všeobecný súd nemohol určiť, či sa s nimi zaobchádzalo diskriminačne v porovnaní s týmito poslednými uvedenými spoločnosťami. Okrem toho, zo spisu podľa nich vyplýva, že Universal informovala Komisiu, že podporovala rozhodnutie spoločnosti Taes, ktorá je jej dcérskou spoločnosťou, o spolupráci a že na praktikách sa podieľali dve dcérske spoločnosti, čo mohlo naznačovať výkon rozhodujúceho vplyvu v týchto dcérskych spoločnostiach.

131 Na druhej strane, AOI a SCTC uvádzajú, že situácia spoločností SCC a SCTC bola úplne podobná ako situácia spoločností Universal a Universal Leaf, keďže všetky tieto spoločnosti vlastnili 100 % akcií svojich príslušných dcérskych spoločností. Keďže Všeobecný súd čiastočne zrušil sporné rozhodnutie v rozsahu, v akom sa týkalo spoločnosti TCLT, podľa nich bol rovnako povinný zrušiť pripísanie zodpovednosti spoločnostiam SCC a SCTC, aby sa vyhlo diskriminačnému zaobchádzaniu v porovnaní so spoločnosťami Universal a Universal Leaf.

b) Posúdenie Súdny dvorom

132 Po prvé, pokiaľ ide o kritérium dvojakého základu, ktoré podľa konštatovaní Všeobecného súdu prijala Komisia na určenie zodpovednosti materských spoločností, ktorých dcérske spoločnosti sa podieľali na karteli, ktorého sa týkalo sporné rozhodnutie, treba pripomenúť, že Všeobecný súd vyvodil tento prístup Komisie z podrobnej analýzy uvedeného rozhodnutia a že táto analýza nevychádzala z nesprávneho právneho posúdenia, ako bolo konštatované v bode 121 tohto rozsudku.

133 Všeobecný súd svojím výkladom predovšetkým správne odmietol výklad odôvodnenia 376 sporného rozhodnutia navrhnutý spoločnosťami AOI a SCTC, podľa ktorého Komisia nevyvodila zodpovednosť voči spoločnostiam Universal a Universal Leaf z dôvodu chýbajúcich dôkazov o materiálnej účasti týchto posledných uvedených spoločností, keďže takýto výklad je v rozpore s výkladom uvedeného rozhodnutia ako celku, najmä v rozpore s jeho odôvodneniami 18, 376, 384, 391, 392, 397, 399 a 400, ktoré Všeobecným súdom preskúmal okrem iného v bode 133 a nasledujúcich napadnutého rozsudku.

134 Okrem toho, v bodoch 51 až 53 tohto rozsudku bolo konštatované, že vzhľadom na pochybnosti, ktoré mala Komisia, pokiaľ ide o zákonnosť rozhodnutia opierajúceho sa výlučne o nevyvrátenú domnienku o rozhodujúcom vplyve, Všeobecný súd mohol v prejednávanej veci rozhodnúť, že Komisia bola oprávnená stanoviť si prísnejšie dôkazné bremeno, ako je to, ktoré sa v zásade považuje za dostatočné vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bodoch 46 a 47 tohto rozsudku.

135 Treba spresniť, že kritérium dvojakého základu použité Všeobecným súdom je objektívnym kritériom, keďže sa obmedzuje na získanie dôkazov potvrdzujúcich domnienku skutočného výkonu rozhodujúceho vplyvu zo strany príslušnej materskej spoločnosti na svoju dcérsku spoločnosť, ktorá vyplýva z vlastníctva obchodného podielu zodpovedajúceho celému základnému imaniu tejto poslednej uvedenej spoločnosti. Na rozdiel od toho, čo tvrdia AOI a SCTC, teda toto kritérium nevychádza z presvedčivosti príslušnej argumentácie predloženej spoločnosťami, na ktoré sa vzťahuje sporné rozhodnutie.

136 Po druhé, pokiaľ ide o uplatňovanie kritéria dvojakého základu v prejednávanej veci, treba pripomenúť, že AOI a SCTC svojou argumentáciou v podstate tvrdia, že Všeobecný súd bol povinný preveriť, či Deltafina, Universal a Universal Leaf tvorili hospodársku jednotku, a že v prípade kladného zistenia v tejto súvislosti bol Všeobecný súd povinný zrušiť sporné rozhodnutie v rozsahu, v akom sa týka spoločností SCC a SCTC, keďže s týmito poslednými uvedenými spoločnosťami sa zaobchádzalo diskriminačne v porovnaní so spoločnosťami Universal a Universal Leaf.

137 V tejto súvislosti stačí pripomenúť, že Všeobecný súd v bodoch 141 až 147 napadnutého rozsudku správne uviedol, že Komisia uplatnila rovnaké právne kritérium na všetky materské spoločnosti a že s výnimkou prípadu spoločnosti TCLT vyvodila alebo nevyvodila zodpovednosť uvedených spoločností na základe existencie dôkazov potvrdzujúcich domnienku skutočného výkonu rozhodujúceho vplyvu týchto spoločností vyplývajúcu z toho, že materské spoločnosti mali obchodné podiely zodpovedajúce celému základnému imaniu príslušných dcérskych spoločností.

138 Keďže za týchto okolností AOI a SCTC nepreukázali nijaké porušenie zásady rovnosti zaobchádzania, tretí odvolací dôvod uvedený na podporu ich odvolania musí byť zamietnutý.

4. O návrhu na zníženie pokuty

- 139 AOI a SCTC sa domnievajú, že v prípade zrušenia sporného rozhodnutia by sa mala znížiť pokuta uložená spoločnostiam AOI a SCTC.
- 140 Keďže vzhľadom na všetko, čo bolo uvedené, netreba zrušiť sporné rozhodnutie, návrh na zníženie uloženej pokuty, ktorý okrem toho nebol podaný pred Všeobecným súdom, musí byť v každom prípade zamietnutý.
- 141 Keďže nebolo možné vyhovieť nijakému z dôvodov, ktoré AOI a SCTC uviedli na podporu svojho odvolania, toto odvolanie musí byť zamietnuté.

V – O trovách

- 142 Podľa článku 69 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 118 uvedeného rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 143 Keďže AOI a SCTC v rámci odvolania vo veci C-628/10 P nemali úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat' ich na náhradu trov konania týkajúcich sa tohto odvolania v súlade s návrhmi Komisie.
- 144 Keďže Komisia v rámci odvolania vo veci C-14/11 P nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania týkajúcich sa tohto odvolania v súlade s návrhmi spoločností AOI a SCTC.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Odvolania sa zamietajú.**
- 2. V súvislosti s odvolaním vo veci C-628/10 P spoločnosti Alliance One International Inc. a Standard Commercial Tobacco Co. Inc. znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Európska komisia.**
- 3. V súvislosti s odvolaním vo veci C-14/11 P Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložili spoločnosti Alliance One International Inc., Standard Commercial Tobacco Co. Inc. Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd.**

Podpisy